

gørelse for Meningen dermed. Det er ganske givet. Nu synes det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds at ville gøre det til Hovedsagen i dette Spørgsmaal, hvorvidt det har været til Behandling eller ikke. Det er givet, at Behandlingen havde været der i samme Øjeblik, som et af Nævnets Medlemmer havde sagt: Vi ønsker en indgaaende Behandling. Men det gjorde intet af Nævnets Medlemmer paa dette Tidspunkt, og derfor mener jeg, at det ikke er rigtigt i Betænkningen at søge at vælte Skylden for, at det ikke er sket, over paa Udenrigsministeren.

Schovelin: Nu vil jeg indstændigt bede den ærede Ordfører om ikke at fortsætte, thi Forholdet bliver mere og mere sikkert for ham, og jeg er vis paa, at han til syvende og sidst ogsaa vil kunne huske, at der har fundet en egentlig Behandling Sted.

Udenrigsministeren (Mohlke): Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke Udvalget for den velvillige Behandling og for, at Forslagene er indstillet til Vedtagelse.

Med Hensyn til Mindretallets Betænkning kan jeg efter de Ord, der er vekslet, vistnok indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg skal tillade mig at bemærke, at efter hvad der er meddelt mig af en af Udenrigsministeriets Embedsmænd, som var til Stede ved Mødet den 19. Marts, faldt der netop den Ytring fra den daværende Udenrigsminister, om der var nogen af de tilstedeværende, som ønskede at gøre Bemærkninger, hvortil der ikke var nogen, der tog Ordet. Dermed mener jeg, at den daværende Udenrigsminister, ligesom den ærede Ordfører, var berettiget til at drage den Slutning, at Drøftelsen — ikke Behandlingen, men Drøftelsen, for der staar ikke i Loven om det udenrigspolitiske Nævn noget om Behandling, der staar kun, at man kan drøfte Sager —, at Drøftelsen med dette Tilbud var afsluttet.

Jeg skal dernæst endnu en Gang gøre opmærksom paa, at disse Forligsnævnskonventioner ikke er bindende for Parterne, og endvidere, at der ikke i og for sig foreligger nogen ny Fremgangsmaade, nogen Overgang til nye Principper ved disse Forligsnævnskonventioners Afslutning, eftersom der for det første var afsluttet en lignende Forligsnævnskonvention forinden Krigen. Og hvad Voldgiftskonventioner angaar, var der flere Aar før Krigen afsluttet nogle absolut bindende uden Begrænsning i det Tema, som kunde inddrages, ikke alene med fjerntliggende Lande, som f. Eks. Brasilien

og Italien, men ogsaa med et Land som Holland, og det interessante ved denne Traktat med Holland er, at der i dens Artikel 4 gives enhver Stat Adgang til at slutte sig til Konventionen ganske simpelt ved at meddele sin Hensigt desangaaende til hver af de kontraherende Stater. Denne dansk-hollandske Voldgiftskonvention indeholder en absolut Forpligtelse for Parterne til at forelægge deres Stridigheder for Voldgift. Naturligvis er det saaledes, at man kan diskutere disse Forligsnævns Sæmmensætning, og at man under de Forhandlinger, der finder Sted med forskellige Lande eller forskellige Grupper af Lande, kan komme til forskellige Resultater, saaledes som det fremgaar af de to Grupper af Forligsnævnskonventioner, der foreligger i Dag, nemlig mellem Danmark og Svejts og mellem Danmark og de skandinaviske Lande, hvorefter Nævnenes Sæmmensætning er forskellig. Man er under Forhandlingerne gaaet ud fra forskellige Udgangspunkter, og der har, som det ogsaa er nævnt i Udvalget, fundet Forhandlinger Sted om en Ændring i Sæmmensætningen af Nævnene ifølge de skandinaviske Overenskomster, men det lykkedes ikke at sætte det igennem. Der var ingen Betænkeligheder, hverken fra svensk, norsk eller finsk Side, ved det, der var nedlagt i Overenskomsten.

Jeg vil gerne pointere, at hele denne Materie er i meget stærk Evolution. Man faar næsten daglig Beretning om nye Overenskomster af denne Art, stadig ser man Ændringer og Modifikationer netop i Sæmmensætningen af Nævnene. Der er i disse Dage indløbet en meget interessant Beretning om en Forligsnævns- og Voldgiftstraktat mellem Ungarn og Svejts, hvor man oven i Købet er gaaet saa vidt som til at enes om, at den, der skal afgøre Spørgsmaalet, ikke er noget Nævn, men en Person, der vælges. I en anden for nylig afsluttet Overenskomst mellem Østrig og Svejts er man enedes om, at Nævnet skal bestaa af 3 Medlemmer, nemlig en Formand og et Medlem valgt fra hver Side. Det er altsaa en stadig Evolution, man befinder sig i paa dette Omraade, og naar man nu har ment at kunne gaa med til disse i Dag foreliggende to Grupper af Overenskomster, er det sket, fordi man ikke havde nogen Betænkelighed derved ud over, hvad der er nævnt under Forhandlingerne i Stockholm; men i Betragtning af, at de tre medkontraherende Stater var sindede at gaa med til det, der er nedlagt i Konventionerne, har vi ment ikke at burde insistere yderligere. Under en Forhandling mellem 4 Lande er det natur-